

Del af Anmærningen, og dette kan ikke forsvares. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at i Kapitlet om Pakhusleie tror jeg, at han, idet han har indsat en ny Artikel, der skulde fortoldest efter Værdien, ogsaa maa anvise den Plads i dette Kapitel. Naar han endelig i § 38 fordrer, at denne Lov allerede skal træde i Kraft den 1ste April næste Aar, da kan jeg godt indse hans Grunde for at ønske, at en Toldtarif skal træde i Kraft saasnart som muligt, efterat den er vedtagen, men det gaar ikke an at gjøre det. Derksom vi antage, at denne Lov ikke skal gaa igjennem ved 2den og 3die Behandling uden Videre, men at den vil tage den sædvanlige Tid, som større Lovforslag pleie at tage, er det ikke at vente, at den vil blive færdig før henimod den 1ste April, og i saa Fald er det aldeles umuligt at lade den træde i Kraft til den Tid. Det ærede Medlem foreslaar selv i § 39, at der af Toldbestyrelsen skal udarbejdes en hel fuldstændig Fortegnelse over alle Varer, altsaa ikke alene dem, der staa her, men hver enkelt Vare, der kommer ind under den ene eller den anden Artikel, for at bestemme, hvorhen den hører, og hvilken Told der skal svares deraf. Derksom det ærede Medlem nogenstunde har set, hvad en saadan Varefortegnelse i Toldvæsenet er for et Opus, vil han vide, at det ikke kan gaa an at lade Loven træde i Kraft saa snart. Men disse Ting ere, som sagt, kun mindre væsentlige, og jeg har kun for Fuldstændigheds Skyld villet henlede Opmærksomheden paa dem; de ville jo let kunne rettes under Sagens videre Gang.

Sag: Jeg kan erkjende Nødvendigheden eller Ønskeligheden af, at vi ved en Forandring i Toldbeskatningen eftertræde Gjennemførelsen af de Principer, som den ærede Forslagsstiller har lagt til Grund for sit Forslag, men ikke, at det sker paa en saadan Maade, at Toldbeløbet derved nedsættes, og jeg maa derfor formene, at man maa rykke noget længere ned imod de almindelige Nødvendigheds- eller Forbrugsartikler med store Toldsatser. — Naaget jeg anerkjender den ærede sidste Talers store Overlegenhed i almindelige finansielle Spørgsmaal, kan jeg dog ikke være enig med ham, naar han ubtaler sig enig med Forslagsstilleren i, at der, fordi Toldindtægterne ere stigende, skulde være en særlig Opfordring til at søge Nedsættelse i Toldafgifterne. Jeg forudsætter, at Statskassen ikke er udsat for saadanne Oversømmelser, at der skulde være nogen Fare paa Færde, om der ogsaa virkelig i nogle Aar skulde være et Overskud af Statsindtægten. Det forekommer mig, at dette Spørgsmaal maa være afhængigt af, hvorvidt der overhovedet kan paavises en mere praktisk, en mere hensigtsmæssig Veie til at oppebære Statter paa end den, men har gennem Toldbeskatningen, men til nu at rejse det store Spørgsmaal om, enten den indirekte

eller den direkte Beskatning er hensigtsmæssigst, maa jeg antage, at vi ere rykkede for nær til Middagen i Dag, og jeg skal derfor frasalbe Ordet.

Th. Nielsen: Ja, den sidste ærede Taler (Sag) befandt sig aabenbart ikke saa vel idag, som han ellers pleier at gjøre, naar han taler, især ovenpaa det rolige og oplysende Foredrag, som vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger). Det var unegtelig et meget interessant Foredrag, og det var ogsaa interessant at høre, at han kaldte Forslaget moderat, og at han selv med alle sine Kræfter vil bidrage til denne Sags Gjennemførelse. Han beklagede i Begyndelsen af sit Foredrag, at det havde staaet saa længe paa, at denne Reform ikke allerede er gennemført, saa meget mere som den her i Thinget har været forelagt to Gange med betydelige Skattelettelser, som han udtrykte sig. Han tilføiede rigtignok, at den første Gang, saa vidt jeg hørte rigtig, var der ikke nogen Skattelettelser i sin Almindelighed, idet Afgangen i Toldafgifterne tænktes dækket ved en forøget Indtægt paa andre Punkter i de indirekte Afgifter. Om det ærede Medlem end kan have Ret heri, hvilket jeg i Dieblisset ikke skal indlade mig paa, vil jeg dog tilføie, at han ikke maa glemme, at de Nedsættelser, som have været tilbudte i de foregaaende Aar, have været meget smaa, nemlig, som han selv sagde, første Gang 300,000 Rd., anden Gang 180,000 Rd. (Fenger: Nei 600,000 Rd.) Ja, det var ifjor, at det var 600,000 Rd., altsaa tager jeg ikke feil deri, at det anden Gang var 180,000 Rd. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at Nedsættelserne have været meget smaa, og at det altsaa kan have været nogen Grund til, at disse Lovforslag ikke have kunnet trænge videre igjennem. Jeg synes, at vi paa en Maade kunne glæde os over, at det ærede Medlem heller ikke nu vil have nogen Betænkelse ved at gaa til en Nedsættelse af henved 8 a 900,000 Rd. Dette ligger naturligvis i, at Toldindtægterne ere stagne i en Grad, hvorom Ingen har kunnet have nogen Forrestilling, da Forslaget i 1871—72 fremlagdes. Det ærede Medlem mente, at der kunde bæres en Afgang i Indtægterne af 8 a 900,000 Rd., og jeg er med ham, der jo har en saa betydelig Indsigt i de finansielle Sager og et saa godt Overblik over den finansielle Status i det Hele, ogsaa kommet til det samme Resultat, at saa meget omtrent vilde kunne bæres, navnlig naar man ikke lægger alt for stor Vægt paa, at Aarene jo ere overdrevne gode, men gaar ud fra den Forudsætning, at vi kunne vente lignende Aar i Fremtiden. Men den ærede Forslagsstiller er gaaet til en Nedsættelse af, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) udregnede, henved